ରୋଜକାର
ଅନନ୍ୟା
ODIA TRANSLATED EDITION | 16 JULY 2026

POWERED BY
Shalimar's®
COCONUT OIL

ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ ଧାମର
ଦଇତାପତି ଶ୍ରୀ ଭବାନୀ ପ୍ରସାଦ ଦାସ ମହାପାତ୍ରଙ୍କର
ଏକାନ୍ତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର

Shalimar Chemical Works Pvt. Ltd. Registered Office at : 92E, Alipore Road, Kolkata - 27 Telephone No. : (033) 2479 3166

SJ DEVELOPERS builds assets for life | SJD-PRESIDENCY HOMES LLP (A CONSORTIUM ENTITY) | LLP IN NO. - ABA-0098 GSTIN NO. - 21AERFS1444M1ZQ

9668426111
9668496111

ସମ୍ପାଦକୀୟ

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ କେବଳ ଭକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ନୁହନ୍ତି, ସେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା ଓ ମାନବତାର ଏକ ଅନନ୍ୟ ପ୍ରତୀକ। ତାଙ୍କର ଲୀଳାକ୍ଷେତ୍ର ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ, ଦାରୁବ୍ରହ୍ମର ଅଲୌକିକ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ମହାପ୍ରସାଦର ମହିମା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଭକ୍ତ ଓ ଗବେଷକମାନଙ୍କୁ ସମାନଭାବେ ଆକର୍ଷିତ କରିଆସିଛି।

ଏହି ବିଶେଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆମେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଜାଣିବାର ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରୟାସ କରିଛୁ। ଏଥିରେ ରହିଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ ଧାମର ଦଇତାପତି ଶ୍ରୀ ଭବାନୀପ୍ରସାଦ ଦାସ ମହାପାତ୍ରଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସାକ୍ଷାତ୍କାର, ଯେଉଁଥିରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାପଦ୍ଧତି ଏବଂ ଅନେକ ଅଜଣା ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ସେହିପରି 'ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ' ପ୍ରବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ ଦାର୍ଶନିକ ମହତ୍ତ୍ୱ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି। ଏହା ସହିତ, ଏହି ପବିତ୍ର ଅବସରରେ ଘରର ଠାକୁରଙ୍କୁ କେଉଁ କେଉଁ ଭୋଗ ନିବେଦନ କରିପାରିବେ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆୟୋଜନ ଓ ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଛି।

ଆମର ଆଶା, ଏହି ବିଶେଷ ସଂଖ୍ୟା ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିର ଆହୁରି ଗଭୀରକୁ ପହଞ୍ଚିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ଏବଂ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ କରିବ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରଥଯାତ୍ରାର ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା।

ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ।

ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ,

ଦେବଯାନୀ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ

ରଥ ଯାତ୍ରା

ନୀଳାଚଳର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ, ତାଙ୍କର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସେବକ ଦୟିତାପତି ଶ୍ରୀ ଭବାନୀପ୍ରସାଦ ଦାସ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସହ ବିଶେଷ ସାକ୍ଷାତ୍କାର।

ଆଲୋଚନାରେ ଦେବଯାନୀ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଗୁରୁଜୀ, ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ପରମ୍ପରା ବିଷୟରେ କିଛି କହିବେ?

ଗୁରୁଜୀ: ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ। ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି କହିବି ଯେ, ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ବଂଶଧର, ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗର ବଂଶଧର ଭାବେ ଆମେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧନ୍ୟ ଓ ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ମନେ କରୁ। ମହାପ୍ରଭୁ ଆମ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ଉପରେ ଯେଉଁ ଅସୀମ କୃପା ବର୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ପାଖରେ ଶବ୍ଦ ନାହିଁ।

ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗର ସେବକ। ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶରୀର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ସେବା ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ପାଳନ କରନ୍ତି। ଏହା ସହିତ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ହେଉଛନ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଂଶପରମ୍ପରାର ସଦସ୍ୟ। ନବକଳେବର ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାବେଳେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଯେ ଦଶକ୍ରିୟା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ତାହା ଦୟିତାପତି ପରିବାର ହିଁ କରନ୍ତି। ଯେପରି ଏକ ପରିବାରରେ କାହାରୋ ଦେହାନ୍ତ ହେଲେ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କର କ୍ରିୟାକର୍ମ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଇଁ ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ସମସ୍ତ ଦୟିତାପତି ସଦସ୍ୟ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି।

ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରିଚୟର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ। ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବିନା ଦୟିତାପତି ପରିବାରର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ। ସେହିପାଇଁ ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ସମ୍ପର୍କ ଅତୁଟ, ଗଭୀର ଏବଂ ପାରିବାରିକ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଅର୍ଥାତ୍, ଏହା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ପରମ୍ପରା?

ଗୁରୁଜୀ: ହଁ, ନିଶ୍ଚୟ। ଏହି ପରମ୍ପରାର କାରଣରୁ ଆଜି ଦୟିତାପତି ପରିବାର ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନାମରେ ଧନ୍ୟ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଦୟିତାପତି ସେବକ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା କେବଳ ଏହି ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ନେବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ କି, ନା ଏଥିପାଇଁ ଅଲଗା କୌଣସି ନିୟମ ଅଛି?

ଗୁରୁଜୀ: ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ ସ୍ୱୟଂ ନାରାୟଣ କରିଛନ୍ତି। ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ଉଲ୍ଲେଖ ନାରଦ ପୁରାଣ, ସ୍କନ୍ଦ ପୁରାଣ ସହ ବିଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମିଳେ। ଆମ ପରିବାରରେ କୌଣସି ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ହେଲେ, ୨୧ ଦିନ ପରେ ତାକୁ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣରେ ଶୁଆଇ ଦିଆଯାଏ। ୨୧ ଦିନର ଶିଶୁ ପୃଥିବୀ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣି ନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୟିତାପତି ସେବକ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ହୋଇଯାଏ। ଏହି କୃପା ଓ ଦୟା ମହାପ୍ରଭୁ କେବଳ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ପାଇଁ ରଖିଛନ୍ତି।

ମନ୍ଦିରରେ ଆହୁରି ଅନେକ ସେବାୟତ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ, ପରୀକ୍ଷା ଓ ଯୋଗ୍ୟତା ମାଧ୍ୟମରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପଡ଼େ। କିନ୍ତୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପାରେ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲଗା, କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କ

Shalimar's®
ଖାଣ୍ଟି ସୋରିଷ।
ଖାଣ୍ଟି ସ୍ୱାଦ।
ଅଟୁଟ ବିଶ୍ୱାସ।
ଶାଲିମାର
ସୋରିଷ ତେଲ।
AGMARK-GRADE-1
Shalimar's®
MUSTARD OIL
Kacchi Ghani
Unforgettable taste of Original Mustard Oil
Shalimar's
Kacchi Ghani
MUSTARD OIL

ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାପ୍ରଭୁ ଅଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟିତାପତି ଅଛନ୍ତି। ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପୂର୍ବରୁ, ନୀଳଗିରି ପର୍ବତ ସମୟରୁ, ବିଶ୍ୱାବସୁଙ୍କ ବଂଶପରମ୍ପରାରୁ ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ଆରମ୍ଭ। ସେହିପାଇଁ ଆମ ଘରେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହେବାର ୨୧ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଏ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ତାହେଲେ କହିପାରିବା କି, ଏଠାରେ ଦୟିତାପତି ଓ ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ୟ ସେବାୟତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି?

ଗୁରୁଜୀ: ନିଶ୍ଚୟ। ସେବାୟତମାନେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଂଶପରମ୍ପରା ସହ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ। ସେମାନେ କେବଳ ସେବକ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରର କେହି କି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା ସହିତ ପାଠପଢ଼ା କିମ୍ବା ଚାକିରି ଭଳି ଜୀବନପଥ ବାଛିପାରନ୍ତି? ଯେପରିକି ଆପଣ ମଧ୍ୟ କିଛି ସମୟ ଚାକିରି କରିଥିଲେ।

ଗୁରୁଜୀ: ହଁ, ନିଶ୍ଚୟ ପାରନ୍ତି। ସମୟ ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼େ। ଆଜିର ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କୁ ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଯୁବସମାଜଙ୍କୁ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ଶିକ୍ଷା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସବୁ ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ। ଶିକ୍ଷା କେବେ ସୀମାବଦ୍ଧ ନୁହେଁ; ଜୀବନର ଶେଷ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ଅଧ୍ୟୟନ ଚାଲିଥାଏ।

ଆମର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଥମିକତା ନିଶ୍ଚୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା। କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷା ଓ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରି ଯଦି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରାଯାଏ, ତେବେ ସେହି ସେବା ଆହୁରି ଉତ୍ତମ ଭାବରେ କରିହେବ। ପିଢ଼ି ବଦଳୁଛି, ସମୟ ସହିତ ଅନେକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି। କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ଯେପରି ଭଗବାନଙ୍କ ସେବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକତା, ସେହିପରି ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଉଭୟକୁ ସମାନ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଛୁ।

ମୋ କଥା କହିଲେ, ମୁଁ ମୁମ୍ବାଇରୁ ଏମ୍.ବି.ଏ. କରିଛି, କିଛି ସମୟ ଚାକିରି ମଧ୍ୟ କରିଛି। ମୁଁ ଆଇନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ା କରିଛି। କାରଣ ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ଜାଣିବା ଦରକାର। ଶିକ୍ଷା ସହ ଯଦି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା ଯୋଡ଼ି ହୁଏ, ତେବେ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଆହୁରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ କାମ କରିହେବ।

ପ୍ରଶ୍ନ: କେଉଁ ବୟସରୁ ଆପଣ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା ସହ ଜଡ଼ିତ? ପ୍ରଥମଥର ସେବା କରିବାର ଅନୁଭୂତି କେମିତି ଥିଲା?

ଗୁରୁଜୀ: ସମୟ ସହିତ ଅନେକ କିଛି ବଦଳିଯାଏ। ଯେପରି ମୁଁ କହିଲି, ଜନ୍ମର ୨୧ ଦିନ ପରେ ଆମକୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣରେ ଶୁଆଇ ଦୟିତାପତି ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ବଡ଼ ହେବା ସହିତ ଉପଲବ୍ଧି ଆସିଥାଏ। ୧୯୯୬ ମସିହାର ନବକଳେବର ସମୟରେ ମୋର ବୟସ ପ୍ରାୟ ୧୪-୧୫ ବର୍ଷ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରୁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଆକର୍ଷଣ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଓ ଉପଲବ୍ଧି ଧୀରେ ଧୀରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା।

ଶୈଶବରେ ଆମେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆମ ପରିବାରର ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ଭଳି ଦେଖୁଥିଲୁ। ସେତେବେଳେ ଲାଗୁଥିଲା, ସେ ଆମ ପରିବାରର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ହେବା ସହିତ ବୁଝିଲି, ସେ କେବଳ ଆମ ପରିବାରର ନୁହେଁ, ସେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଅଧିପତି। ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣରେ ସବୁକିଛି ସମର୍ପିତ। ସେ ଜଗତପତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରନ୍ତି।

ଧୀରେ ଧୀରେ ମୋ ମନରେ ଇଚ୍ଛା ଜାଗ୍ରତ ହେଲା— "ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଆମକୁ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆମକୁ ଏପରି ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ଆମେ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାମ କରିପାରିବୁ। ନିଜର ଉନ୍ନତି ସହିତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଓ ସମାଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବୁ।"

ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେଉଁ ଅତୁଟ କୃପା ମୁଁ ପାଇଛି, ତାହାକୁ ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା କଠିନ। ମୋତେ ଲାଗେ, ମୁଁ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଧନୀ ମଣିଷ, କାରଣ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିଧାସଳଖ ଆଶୀର୍ବାଦ ରହିଛି। ମୁଁ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ— "ପ୍ରଭୁ, ମୋତେ ଏପରି ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ, ଯେପରି ମୁଁ ଲୋକଙ୍କ କାମରେ ଆସିପାରିବି, ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବି।"

ଯଦି କେହି ଆସି ମୋତେ କହନ୍ତି, "ମହାରାଜଜୀ, ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତୁ," ସେହି କଥା ମୋ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ। ମୁଁ ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସେତୁ ହୋଇ କାମ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ସେଥିରେ ହିଁ ମୋ

ପ୍ରତିଦିନ ପୋଷଣ,
ପ୍ରତିଦିନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ।
Shalimar's®
AGMARK
Commodity - Soyabean Oil
Grade - Refined
Refined
Soyabean Oil
Cooking Vegetable Oil
With Vitamin E & Omega-3-6-9
ISO
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ଜୀବନର ସାର୍ଥକତା।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଏପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ରଖିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଶେଷ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ତା ନୁହେଁ କି?

ଗୁରୁଜୀ: ଦେଖନ୍ତୁ, ମନ୍ଦିରରେ ଅନେକ ସେବାୟତ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୋର ଅନୁଭବ, ମହାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ କୃପା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯିଏ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ଅତୁଟ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି, ଯିଏ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣର କଥା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଏବଂ ଅହଂକାର ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ମହାପ୍ରଭୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ ଜୀବନରେ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ?

ପ୍ରଶ୍ନ: ଅନସରା ସମୟରେ ଦୟିତାପତିମାନଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାୟିତ୍ୱ କ'ଣ?

ଗୁରୁଜୀ: ଅନସରା ସମୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଓ ପବିତ୍ର। ଏହି ୧୫ ଦିନର ଗୁପ୍ତ ସେବା ପାଇଁ ମହାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଆମ ପରିବାରକୁ ବାଛିଛନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ବାହାରର କେହି ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ମହାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ନିଜ ପରିବାର ସହ ନିର୍ଜନରେ ସମୟ ବିତାଉଛନ୍ତି। ଏହାହିଁ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଲୀଳା।

ଏକ ଛୋଟ ଶିଶୁ, ଯାହାର ବୟସ ଏକ କିମ୍ବା ଦୁଇ ବର୍ଷ, ସେ ହୁଏତ ମନ୍ତ୍ର ଜାଣି ନଥାଏ। କିନ୍ତୁ ସେ ହାତରେ ଫଳ ଧରି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହେ— "ହେ ଜଗନ୍ନାଥ, ହେ କାଳିଆ, ଆପଣ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।" ଏହି ଭାବର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତି। ଏହି ସେବା ଆମ ଜୀବନକୁ ଧନ୍ୟ କରିଥାଏ।

ଯଦି କୌଣସି ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ପଚାରାଯାଏ— "ପରଜନ୍ମରେ ଆପଣ କ'ଣ ଚାହାନ୍ତି?" ସେ କହିବେ— "ହେ ଜଗନ୍ନାଥ, ଯଦି ପୁଣି ଜନ୍ମ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ଦୟିତାପତି ପରିବାରରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ଦିଅନ୍ତୁ।" କାରଣ ଏହି ୧୫ ଦିନର ଗୁପ୍ତ ସେବା ଓ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଲଭ ଦର୍ଶନ ଆମେ ପାଉ, ତାହା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ରହସ୍ୟ। ଏପରି ରୂପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଳେ ନାହିଁ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଏମିତି କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅଛି କି, ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବପ୍ରବଣ କରିଦିଏ?

ଗୁରୁଜୀ: ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାହାଣ୍ଡି

ବିଜେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ରଥ ଉପରକୁ ନେଇଯାଉ, ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେହି ସମୟରେ ଚାରୋଟି ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ କରାଯାଏ—

୧. ଶ୍ରୀଭୁଜକେ ଅଶରଣ ଶରଣ
୨. ଶ୍ରୀଭୁଜକେ ଦୁଷ୍ଟ ଦାନବ ଦଳନ
୩. ଶ୍ରୀଭୁଜକେ ହିରଣ୍ୟ ବିଦାର
୪. ଶ୍ରୀଭୁଜକେ ଦୟିତାପତି

ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ସଦା ଭକ୍ତିଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହୁ ଏବଂ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପାଳନ କରିପାରୁ।

ଏହି ସମୟରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଏକ ଶିଶୁର ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି। ଆମ ମହାପ୍ରଭୁ ଭୋଗ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବହୁତ ଭଲପାଆନ୍ତି। ଆମେ କେବେ କେବେ ସ୍ନେହରେ କହୁ— "ହେ ପ୍ରଭୁ, ରଥକୁ ଆସନ୍ତୁ, ଆଉ ଦୁଷ୍ଟାମି କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଆପଣଙ୍କୁ ମାଲପୁଆ ଭୋଗ ଦେବୁ, ଖଡ଼ିଆ ଭୋଗ ଦେବୁ।" ସେତେବେଳେ ଲାଗେ, ଭୋଗର କଥା ଶୁଣି ମହାପ୍ରଭୁ ହସିହସି ରଥକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହାହିଁ ମହାପ୍ରଭୁ ଓ ଦୟିତାପତି ପରିବାରର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ନବକଳେବର ସମୟରେ ଦୟିତାପତିମାନଙ୍କର ଭୂମିକା କ'ଣ?

ଗୁରୁଜୀ: ନବକଳେବର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ବିଷୟ। ସଂକ୍ଷେପରେ କହିଲେ, ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁରୁଣା ବିଗ୍ରହକୁ ସମାଧି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ନୂତନ ବିଗ୍ରହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଏ। କାରଣ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀଧାମରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପରି ଲୀଳା କରନ୍ତି। ସେ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦିଅନ୍ତି— ଯେଉଁଠି ଜନ୍ମ ଅଛି, ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଅଛି।

ସେ ଜଗତପତି, ଜଗତପିତା। ସେ ଆମକୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ସଂସାରରେ ଯଦି କିଛି ଚିରସତ୍ୟ ଅଛି, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁ ନାରାୟଣ। ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର, ତାଙ୍କର ଭଜନ କର, ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାମ କର ଏବଂ ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। ନବକଳେବର ମାଧ୍ୟମରେ ମହାପ୍ରଭୁ ମାନବସମାଜକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦିଅନ୍ତି। ଏବଂ ଏହି ନବକଳେବରରେ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ହିଁ ସମ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନବକଳେବର, ଅନସରା, ରଥଯାତ୍ରା, ମାଉସୀମାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାତ୍ରା— ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?

ହାଲୁକା ରନ୍ଧନ,
ସୁସ୍ଥ ଜୀବନ।
Shalimar's
Refined
Sunflower Oil
With Omega-6 Fatty Acid & Vitamin E
Healthy Cooking Vegetable Oil
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ଗୁରୁଜୀ: ପ୍ରଥମେ ମୁଁ କହିବି, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜଗତପତି— Lord of the Universe। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭକ୍ତ ଯେଉଁ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ରଖନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କର ପୂଜା କରନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ସମସ୍ତ ପୂଜାର ଅନ୍ତିମ ଗନ୍ତବ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୂଳ କେନ୍ଦ୍ର, ହେଉଛି ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣ। ଜଗନ୍ନାଥ ହିଁ ସର୍ବସ୍ୱ। ତାଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଦେବଦେବୀଙ୍କର ଆବିର୍ଭାବ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ସମସ୍ତେ ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୀନ ହୁଅନ୍ତି। ସେହି ପରବ୍ରହ୍ମ, ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ।\

ପ୍ରଶ୍ନ: ଆଜିର ଯୁବସମାଜ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା କ'ଣ?

ଗୁରୁଜୀ: ଯୁବସମାଜ ହିଁ ଆମ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ। ଭାରତ ଭଗବାନଙ୍କ ଦେଶ, ଧର୍ମର ଭୂମି, ସନାତନ ସଂସ୍କୃତିର ପବିତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର। ଆପଣଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ କେବଳ ଭାରତର ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଯୁବସମାଜଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ଚାହେଁ। ପ୍ରଥମତଃ, ଶିକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ। ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ମାତା-ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ତୃତୀୟତଃ, ମାତା-ପିତାଙ୍କ ପରେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତି ରଖ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୂଜା କର।

ଭଗବାନଙ୍କୁ ନିଜ ଜୀବନର ସର୍ବୋତ୍ତମ ବନ୍ଧୁ କରିନିଅ। ଥରେ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ କରିନେଲେ ଜୀବନରେ କୌଣସି ବାଧା ରହିବ ନାହିଁ। ନିଜ ମନର ସମସ୍ତ କଥା ତୁମେ ନିଜ ଆରାଧ୍ୟ, ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ବାଣ୍ଟିପାରିବ। ଆଉ ସେହି ସମ୍ପର୍କର ଫଳ ହେଉଛି ସଫଳତା।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଦୟିତାପତି ସେବାର ଏପରି କୌଣସି ପକ୍ଷ ଅଛି କି, ଯାହା ସାଧାରଣ ଲୋକ ବହୁତ କମ୍ ଜାଣନ୍ତି?

ଗୁରୁଜୀ: ଦୟିତାପତି ପରିବାର ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କଥା ଗୋପନ ରହିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁମତି ଓ ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ଚାହୁଁଛୁ

ଯେ, ଲୋକମାନେ ଦୟିତାପତି ପରିବାର ଓ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ଆହୁରି ଜାଣନ୍ତୁ। ସେଥିପାଇଁ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଯୋଜନା ଅଛି। ଏହା ସହ ଏକ ଭିଡିଓ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ସମ୍ପର୍କର ଗଭୀରତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ।

ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ, ଅନନ୍ତ ଓ ନିରାକାର। ସେହି ସୃଷ୍ଟିର ଆଧାର, ସେହି ସବୁକିଛି। ମୋ ପାଇଁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଉ ଏକ ନାମ ହେଉଛି 'ସଫଳତା'। ଆମେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁ, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଜୀବନର ସର୍ବସ୍ୱ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ସେତେବେଳେ ସଫଳତା ଆମ ସହ ରହିଥାଏ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଦେଖିଛି, ଆପଣଙ୍କର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ଏକ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି। ଅନେକ ସମୟ ମୁଁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ପୁଣି ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହେ ଯେ, ସେହି କଥା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଅନ୍ତୁ। ଆପଣ ସତରେ କି ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହୁଅନ୍ତି?

ଗୁରୁଜୀ: ନିଶ୍ଚୟ। ଯଦି ଆମେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଜର ଆରାଧ୍ୟ, ଜୀବନସାଥୀ ଏବଂ ସର୍ବସ୍ୱ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ତେବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ। ମୋର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ସିଧାସଳଖ ମନର କଥା ହୁଏ। କାରଣ ମୁଁ ମୋର ଜୀବନ, ମୋର ସବୁକିଛି ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଛି।

ଏବେ ମୋତେ ସମ୍ଭାଳିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କର। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହିଛି— "ପ୍ରଭୁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ମୋତେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ରଖିବେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱକଲ୍ୟାଣ ଓ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସେବାରେ ମୋତେ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ। ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ।"

ସୁସ୍ଥ କେଶ
ପାଇଁ ପ୍ରକୃତିର
ଶକ୍ତି ।
Shalimar's®
AMLA
AYURVEDIC OIL
For Perfect Care
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ପ୍ରଶ୍ନ: ଛୋଟବେଳେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା ଇଚ୍ଛା ଥିଲା କି, ଯାହାକୁ ଏବେ ମନେ ପକାଇଲେ ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଆସେ?

ଗୁରୁଜୀ: ମୁଁ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନେକ କିଛି ମାଗିଛି। ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଅନେକେ କହନ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଅର୍ଥ ମାଗିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମାଗିବି। ମୋର ଭାବନା ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ଜୀବନର ଆରାଧ୍ୟ ଭାବେ ନାରାୟଣ, ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବାଛିଛି, ତେବେ ମୋ ମନର କଥା ଆଉ କାହାକୁ କହିବି କାହିଁକି? ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ତ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀଚରଣରେ।

ମୁଁ ଯଦି ସଂସାର ପାଇଁ କାମ କରେ, ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କାମ କରେ, ତେବେ ଅର୍ଥର ଆବଶ୍ୟକତା ହେବ। କୌଣସି ଧର୍ମସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦରକାର। ମୁଁ ମୋର କର୍ମ କରିବି, କିନ୍ତୁ ଫଳ ପାଇଁ ମୋର ଆରାଧ୍ୟଙ୍କୁ ହିଁ କହିବି— "ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଏହି କାମ କରୁଛି, ଫଳ ଆପଣ ଦିଅନ୍ତୁ।" ଏହା ମୋର ଜନ୍ମଗତ ଅଧିକାର। ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଲୋକ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହେବି ନାହିଁ। ମୁଁ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଅହଂକାର ତ୍ୟାଗ କରି କେବଳ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣକୁ ଧରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଚାହେଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କର ସେବକ ହୋଇ କହିବି— "ପ୍ରଭୁ, ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାରଣ ଆପଣ ହିଁ ମୋତେ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆପଣ ହିଁ ମୋର ସର୍ବସ୍ୱ।"

ମୋର ମାତା-ପିତା ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି। ମୋର ପ୍ରଥମ ଈଶ୍ୱର ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ମା ଓ ବାପା, ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ଆଣିଛନ୍ତି। ଆଉ ମୋର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆରାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ମହାପ୍ରଭୁ, ମୋର ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ: ଅସାଧାରଣ। ଆଜିର ଏହି ସାକ୍ଷାତ୍କାରକୁ ଏଠାରେ ଶେଷ କରୁଛୁ। ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ।

ଗୁରୁଜୀ: ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ

ସୁସ୍ମିତା ମିତ୍ର

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଦର୍ଶନ, ଏକ ଅନନ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରବାହମାନ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରତୀକ। ଭାରତବର୍ଷର ଅସଂଖ୍ୟ ତୀର୍ଥକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପୁରୀର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଯେପରି ଅନନ୍ୟ, ସେପରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ରୂପ, ଆରାଧନା ଓ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ସର୍ବାର୍ଥରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମୀ। କେହି ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରୂପେ ଦେଖନ୍ତି, କେହି ପରମବ୍ରହ୍ମ ଭାବେ, ଆଉ କେହି ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିର ଈଶ୍ୱର ଭାବେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜାତି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣ, ଭାଷା କିମ୍ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର 'ଜଗନ୍ନାଥ', ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗତର ନାଥ।

ଭାରତୀୟ ଧର୍ମଦର୍ଶନର ଇତିହାସରେ ଏପରି ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲଭ, ଯିଏ ଏକାସାଙ୍ଗେ ବୈଦିକ, ପୌରାଣିକ, ଉପଜାତୀୟ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ଏପରିକି

ପୋଷଣ,
ସୁରକ୍ଷା
ଓ ଚମକ।
Shalimar's®
Enriched
Coconut
Hair Oil
with
Jasmine
& Methi
200 ml.
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ବୌଦ୍ଧ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି। ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦିଗ ଏହିଠାରେ ନିହିତ। ସେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାର୍ମିକ ମତବାଦର ସୀମାରେ ଆବଦ୍ଧ ନୁହଁନ୍ତି। ବରଂ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାଧନାର ଧାରା ଆସି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକାତ୍ମ ହୋଇଛି। ଯେପରି ସେ ଭାରତୀୟ ସଭ୍ୟତାର ଏକ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରତୀକ।

'ଜଗନ୍ନାଥ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଜଗତର ଅଧିପତି। କିନ୍ତୁ ଏହି ନାମର ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚି ରହିଛି ଏକ ଗଭୀର ଦାର୍ଶନିକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ। ସେ ଏପରି ଜଣେ ଈଶ୍ୱର, ଯିଏ କେବଳ ମନ୍ଦିରର ଗର୍ଭଗୃହରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ମଣିଷର ହୃଦୟରେ, ସମାଜରେ, ପ୍ରକୃତିରେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱଚେତନାରେ ବିରାଜମାନ। ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସେ ସ୍ୱୟଂ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି। କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନାହିଁ, କୌଣସି ବିଶେଷ ଅଧିକାରର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ—ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନର ଅଧିକାରୀ। ଏହି ଅନନ୍ୟ ଭାବନା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ମାନବିକ ଧାର୍ମିକ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛି।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ କାହାଣୀ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି। ପୁରାଣ, ଲୋକକଥା, ଇତିହାସ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ନତାତ୍ତ୍ୱିକ ସୂଚନା—ସବୁ ମିଶି ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ପରମ୍ପରାର ସୃଷ୍ଟି କରିଛି। ଅଧିକାଂଶ ଗବେଷକଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଆଦିରୂପ ଥିଲେ ନୀଳମାଧବ। ଶବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରଧାନ ବିଶ୍ୱାବସୁ ଘନ ଅରଣ୍ୟର ଅନ୍ତରାଳରେ ଗୋପନରେ ଏହି ଦେବତାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଥିଲେ। ପରେ ମାଳବ ଦେଶର ରାଜା ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ପାଇ ନୀଳମାଧବଙ୍କ ସନ୍ଧାନରେ ବିଦ୍ୟାପତିଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ। ବହୁ କଷ୍ଟ ପରେ ବିଦ୍ୟାପତି ବିଶ୍ୱାବସୁଙ୍କ ସହାୟତାରେ ନୀଳମାଧବଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ରାଜା ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୟଂ ଦେବମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ, ସେତେବେଳେ ନୀଳମାଧବ ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହୋଇଗଲେ।

ରାଜା ଗଭୀର ଦୁଃଖରେ ତପସ୍ୟା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେତେବେଳେ ଦୈବବାଣୀ ହେଲା—ସମୁଦ୍ରରୁ ଏକ ଅଲୌକିକ ଦାରୁ ବା ପବିତ୍ର କାଠ ଭାସି ଆସିବ, ଏବଂ ସେହି ଦାରୁରେ ନିର୍ମିତ ହେବ ଭଗବାନଙ୍କ ନୂତନ ବିଗ୍ରହ।

ଏହି କାହାଣୀ କେବଳ ଏକ ପୌରାଣିକ ଆଖ୍ୟାନ ନୁହେଁ; ବରଂ ଏହାର ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱର ମୂଳ ଦର୍ଶନ ନିହିତ ଅଛି। ଈଶ୍ୱର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପରେ ଆବଦ୍ଧ ନୁହଁନ୍ତି। ସେ ଇଚ୍ଛାମତେ ରୂପ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୁନର୍ବାର ସେହି ରୂପକୁ ତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି। ସେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ପୁନଃ ଅପ୍ରକାଶିତ ମଧ୍ୟ ରହନ୍ତି। ଏହି ଚିରନ୍ତନ ପ୍ରକାଶ ଓ ଲୟର ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନର ଗଭୀର ରହସ୍ୟ ନିହିତ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ କେଶରେ
ଫୁଟୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ।
Shalimar's®
AYURVEDIC
JASMINE
NON-STICKY MEDICATED
COCONUT OIL
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ଭାରତୀୟ ମୂର୍ତ୍ତି-ଉପାସନାର ଇତିହାସରେ ଅଧିକାଂଶ ଦେବବିଗ୍ରହ ପଥର, ଧାତୁ କିମ୍ବା ମାଟିରେ ନିର୍ମିତ। କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଦେବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ। ସେ କାଠରେ ନିର୍ମିତ। ତେବେ ଏହି କାଠକୁ ସାଧାରଣ କାଠ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ନାହିଁ; ଏହାକୁ ଦାରୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହି ଦାରୁରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତି ସ୍ୱୟଂ ପରମବ୍ରହ୍ମ। ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ନାମ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ।

'ଦାରୁ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କାଠ ଏବଂ 'ବ୍ରହ୍ମ'ର ଅର୍ଥ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ଅନନ୍ତ ଓ ଅବିନଶ୍ୱର ଚେତନା। ଏହି ଦୁଇ ଶବ୍ଦ ମିଶି ସୃଷ୍ଟି କରିଛି 'ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ'—ଅର୍ଥାତ୍ କାଠ ମଧ୍ୟରେ ବିରାଜମାନ ପରମଚେତନ୍ୟ। ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି ଧାରଣା ଅନେକଙ୍କୁ ବିସ୍ମିତ କରିପାରେ। କାରଣ କାଠ କ୍ଷୟଶୀଳ, ସମୟ ସହିତ ନଷ୍ଟ ହୁଏ। ତେବେ ସେହି ନଶ୍ୱର ବସ୍ତୁ କିପରି ଅନନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମଙ୍କର ଆଧାର ହୋଇପାରେ?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ହିଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନର ଏକ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା। ମଣିଷର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ନଶ୍ୱର। ଜନ୍ମ, ବୃଦ୍ଧି, ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଓ ମୃତ୍ୟୁ—ଏହାହିଁ ଦେହର ଧର୍ମ। କିନ୍ତୁ ଉପନିଷଦ କହେ, ଦେହ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅବିନଶ୍ୱର। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଦେହ କାଠର ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବ୍ରହ୍ମଚେତନ୍ୟ ଚିରନ୍ତନ। ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାନ୍ତରରେ ନବକଳେବର ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କର କାଠର ଶରୀର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମସ୍ୱରୂପ କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏନାହିଁ। ଏହି ଭାବନା ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ତତ୍ତ୍ୱକୁ କେବଳ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସର ସୀମାରେ ରଖିନାହିଁ; ବରଂ ଏହାକୁ ଏକ ଗଭୀର ଦାର୍ଶନିକ ଉପଲବ୍ଧିରେ ଉନ୍ନୀତ କରିଛି।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବିଗ୍ରହକୁ ଦେଖିଲେ ପ୍ରଥମେ ନଜର ପଡ଼େ ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ରୂପ ଉପରେ। ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ହାତ ନାହିଁ, ପାଦ ନାହିଁ, କାନର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆକୃତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଦୁଇଟି ବିଶାଳ ଗୋଲାକାର ନୟନ ଯେପରି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଅବିରତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛି।

ଲୋକକଥାରେ କୁହାଯାଏ, ବିଶ୍ୱକର୍ମା ବୃଦ୍ଧ କାରିଗରର ରୂପ ଧାରଣ କରି ଏହି ବିଗ୍ରହ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ। ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବେ

ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଚୁମୁକରେ ଖୁସି ।
Shalimar's®
SUPER
Tastea Cup
Natural Aroma
Baatein Rukni Nahi Chahiye.
Shalimar's®
DELIGHT
Tastea Cup
Natural Aroma
Baatein Rukni Nahi Chahiye.
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ରାଣୀ ଗୁଣ୍ଡିଚାଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ରାଜା ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଲେ। ସେହି କ୍ଷଣରେ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଅନ୍ତର୍ଧାନ ହେଲେ ଏବଂ ବିଗ୍ରହ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଗଲା।

କିନ୍ତୁ ଦାର୍ଶନିକମାନେ ଏହି କାହାଣୀକୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ମତରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ କେବେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କୌଣସି ରୂପରେ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ସେ ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ରୂପର ଅତୀତରେ ମଧ୍ୟ ବିରାଜମାନ। ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସେହି ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ, ଯାହାକୁ ମଣିଷର କଳ୍ପନା କେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଧାରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ।

ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ନୟନ ସର୍ବଦର୍ଶିତାର ପ୍ରତୀକ। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଆଖିରେ ପଲକ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ କେବେ ନିଦ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ଚିରଜାଗ୍ରତ, ଚିରସଚେତନ ଏବଂ ଚିରକରୁଣାମୟ।

ନୀଳାଚଳର ଅଧିପତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ଇତିହାସରେ ନୀଳମାଧବଙ୍କ କାହାଣୀ ଏକ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଧ୍ୟାୟ। ସ୍କନ୍ଦପୁରାଣ, ବ୍ରହ୍ମପୁରାଣ, ପଦ୍ମପୁରାଣ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାଚୀନ ଇତିହାସ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାଦଳା ପାଞ୍ଜିରେ ଏହି ଘଟଣାର ବିଭିନ୍ନ ବିବରଣୀ ମିଳେ। ବର୍ଣ୍ଣନାରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୂଳ ଭାବନା ଏକ—ଭଗବାନ ସମୟର ପ୍ରୟୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱୟଂ ନୂତନ ରୂପରେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହି କାରଣରୁ ନୀଳମାଧବରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଘଟଣାକୁ କେବଳ ପୌରାଣିକ କାହାଣୀ ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଭଗବାନଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଲୀଳା ଭାବରେ ଦେଖାଯାଏ।

କଥିତ ଅଛି, ରାଜା ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୟଂ ନୀଳମାଧବଙ୍କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ଅଲୌକିକ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଧାନ କରିଥିଲେ। ରାଜା ଗଭୀର ଶୋକରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇ କଠୋର ତପସ୍ୟା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେତେବେଳେ ଦୈବବାଣୀ ହେଲା ଯେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଏକ ଦିବ୍ୟ ଦାରୁ ବା ପବିତ୍ର କାଠ ଭାସି ଆସିବ ଏବଂ ସେହି ଦାରୁରେ ଭଗବାନଙ୍କର ନୂତନ ବିଗ୍ରହ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ।

ଏହି ଘଟଣା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱର ମୂଳ ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଣିଷ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେନାହିଁ; ବରଂ ଭଗବାନ ସ୍ୱୟଂ ନିଜର ପ୍ରକାଶର ମାଧ୍ୟମ ବାଛି ନିଅନ୍ତି। ଏହି ଦାରୁରୁ ହିଁ 'ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ' ଶବ୍ଦର ଉତ୍ପତ୍ତି। 'ଦାରୁ'ର ଅର୍ଥ କାଠ ଏବଂ 'ବ୍ରହ୍ମ'ର ଅର୍ଥ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ଚିରନ୍ତନ ଚେତନା। ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ କାଠରେ ପରମବ୍ରହ୍ମ ସ୍ୱୟଂ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ 'ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ' କୁହାଯାଏ।

ଭାରତୀୟ ମନ୍ଦିର ସଂସ୍କୃତିରେ ଅଧିକାଂଶ ବିଗ୍ରହ ପଥର କିମ୍ବା ଧାତୁରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବିଗ୍ରହ କାଠରେ ନିର୍ମିତ। ଏହି ବିଶେଷତା ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛି। ତେବେ ଏହି କାଠ କୌଣସି ସାଧାରଣ କାଠ ନୁହେଁ। ଏହା ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣଯୁକ୍ତ ନିମଗଛରୁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଏ, ଯାହାକୁ ମହାଦାରୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ।

ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହି ମହାଦାରୁ ଚୟନ ପାଇଁ ଅନେକ ନିୟମର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି। ଗଛଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିବେଶରେ ବଢ଼ିଥିବା, ବିଶେଷ ପ୍ରାକୃତିକ ଚିହ୍ନଯୁକ୍ତ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଶୁଭ ଲକ୍ଷଣରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହି ସମସ୍ତ ନିୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଦେବଦେହ ନିର୍ମାଣର ଉପକରଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିର ଆଶୀର୍ବାଦରେ ଚୟନ କରାଯିବା ଉଚିତ।

ମହାଦାରୁର ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଯେ ବିଶେଷ ଅଭିଯାନ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ, ତାହାକୁ ବନଯାଗ ଯାତ୍ରା ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ନବକଳେବର ସମୟରେ ଦଇତାପତି, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମହାରଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବାୟତମାନେ ପ୍ରଥମେ କାକଟପୁରସ୍ଥିତ ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଆନ୍ତି। ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ଯେ, ମା' ମଙ୍ଗଳା ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାଦାରୁର ସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରନ୍ତି। ତା'ପରେ ବହୁଦିନ ଧରି ଜଙ୍ଗଲରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷଣଯୁକ୍ତ ଗଛକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ।

ଏହି ସମଗ୍ର ପ୍ରକ୍ରିୟା କେବଳ ଧାର୍ମିକ ଆଚାର ନୁହେଁ;

ଏହା ପ୍ରକୃତି ପ୍ରତି ଭକ୍ତି, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଏବଂ କୃତଜ୍ଞତାର ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉଦାହରଣ। ମହାଦାରୁ ମିଳିବା ପରେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଗଛ କାଟାଯାଏ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମେ ତାହାର ପୂଜା କରାଯାଏ, ଯଜ୍ଞ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଏବଂ ବେଦମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ତାହାକୁ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଯାଏ। ତା'ପରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଆଚାର ଅନୁସାରେ ଗଛ କାଟାଯାଏ। ଏହି ପରମ୍ପରା ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ସେହି ଚିରନ୍ତନ ଶିକ୍ଷାକୁ ସ୍ମରଣ କରାଏ—ପ୍ରକୃତିଠାରୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା ଆବଶ୍ୟକ। ଆଜିର ପରିବେଶ-ସଚେତନ ବିଶ୍ୱରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦର୍ଶନ ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ।

ତା'ପରେ ସେହି ମହାଦାରୁକୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆଣି ନୂତନ ବିଗ୍ରହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଏହା ସାଧାରଣ ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ନୁହେଁ। ବଂଶପରମ୍ପରାରେ ବିଶ୍ୱକର୍ମାଙ୍କ ବଂଶଧର ବୋଲି ପରିଚିତ ମହାରଣା ଶିଳ୍ପୀମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରବିଧି ଅନୁସାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି। ନିର୍ମାଣକାଳରେ କଠୋର ଗୋପନୀୟତା ରକ୍ଷା କରାଯାଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବେଦମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। କାରଣ ଏହାକୁ କେବଳ ଏକ ଶିଳ୍ପକୃତି ନୁହେଁ, ବରଂ ଦେବଦେହ ନିର୍ମାଣର ମହାଯଜ୍ଞ ଭାବେ ମନେ କରାଯାଏ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନର ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହିଠାରେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଦେହ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସତ୍ତା କେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ନାହିଁ। ମଣିଷର ଶରୀର କ୍ଷୟଶୀଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଚିରନ୍ତନ—ଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାଣୀ ଯେପରି ସତ୍ୟ, ସେହିପରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର କାଠର ଦେହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବ୍ରହ୍ମସତ୍ତା ଚିରକାଳ ଅବିନଶ୍ୱର ରହିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ କେବଳ ଏକ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁ; ଏହା ଉପନିଷଦର ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱର ଏକ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରତୀକ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ଏକ ଦୁର୍ଲଭ ସମନ୍ୱୟ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ। ଆଦିବାସୀ ଶବରମାନଙ୍କ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା, ବୈଦିକ ବିଷ୍ଣୁ, ପୁରାଣର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ବୈଷ୍ଣବ ପ୍ରେମତତ୍ତ୍ୱ, ଶାକ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ଶୈବ ଭାବନା—ସବୁକିଛି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକାକାର ହୋଇଯାଇଛି। ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ କେବଳ ଏକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଦେବତା ନୁହନ୍ତି; ସେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ସମନ୍ୱୟ, ସହାବସ୍ଥାନ ଓ ସର୍ବଜନୀନତାର ଏକ ଅନନ୍ୟ ପ୍ରତୀକ।

ଏବେ ଆସିବା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ବହୁଚର୍ଚ୍ଚିତ ବିଷୟ—ବ୍ରହ୍ମପଦାର୍ଥ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ। ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଏହି ଶବ୍ଦକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଅସଂଖ୍ୟ କୌତୂହଳ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ବିଶ୍ୱାସର ଜନ୍ମ ହୋଇଛି। କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ନୀତିନିୟମ ସହ ଜଡ଼ିତ ସେବାୟତମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି

Shalimar's®
Chameli
Non Sticky Oil
AN AYURVEDIC MEDICAMENT OIL
A refreshing oil to hydrate & soften
New Pack
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂଜାଂରେ
ପବିତ୍ର ସୁଗଂଧ।
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ବିଷୟରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ। କାରଣ ଏହା କେବଳ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଉପାଦାନ ନୁହେଁ; ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚିରନ୍ତନ ଚୈତନ୍ୟର ପ୍ରତୀକ। ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏହି ପବିତ୍ର ଆଚାର କଠୋର ଗୋପନୀୟତା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରାଯାଏ।

ନବକଳେବର ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ପୁରୁଣା ବିଗ୍ରହରୁ ନୂତନ ବିଗ୍ରହକୁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମପଦାର୍ଥ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଏ। ଏହି ପବିତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ବ୍ରହ୍ମପରିବର୍ତ୍ତନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହା ଗଭୀର ରାତ୍ରିରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରାଯାଏ, ବାହାରର ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ନିଭାଇ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେତେକ ଦଇତାପତିଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାହାରି ପ୍ରବେଶାଧିକାର ରହେ ନାହିଁ। ଏପରିକି ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଆଚାର ସମ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଖି ବାନ୍ଧି ଏବଂ ହାତରେ ବସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ାଇ ଏହି ସ୍ଥାନାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅର୍ଥ ହେଉଛି—ପରମବ୍ରହ୍ମଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧି କରିହେବ ନାହିଁ; ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଅନୁଭବ କରାଯାଇପାରେ।

ବ୍ରହ୍ମପଦାର୍ଥ ପ୍ରକୃତରେ କ'ଣ—ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆଜି ମଧ୍ୟ ରହସ୍ୟର ଆବରଣରେ ଢାଙ୍କା। କେହି କହନ୍ତି, ଏହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦେହାବଶେଷର ପ୍ରତୀକ। କେହି ଏହାକୁ ପବିତ୍ର ଶାଳଗ୍ରାମ ଶିଳା ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି। ଆଉ କେହି ଏହାକୁ ପରମବ୍ରହ୍ମଙ୍କ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି। ତେବେ ଶାସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନ କେବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଘୋଷଣା କରିନାହାନ୍ତି। ଏହି ନୀରବତା ହିଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା—ସମସ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ଯୁକ୍ତିରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ; କେତେକ ସତ୍ୟ କେବଳ ବିଶ୍ୱାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ।

ବ୍ରହ୍ମପରିବର୍ତ୍ତନ ପରେ ପୁରୁଣା ବିଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର କୋଇଲି ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସମାଧି ଦିଆଯାଏ। 'କୋଇଲି' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ନିଭୃତ ଉଦ୍ୟାନ ଏବଂ 'ବୈକୁଣ୍ଠ' ଅର୍ଥ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନିତ୍ୟଧାମ। ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ, ଯେପରି ମଣିଷର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାହାର ଶେଷକୃତ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ସେହିପରି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁରାତନ ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ଯଥୋଚିତ ସମ୍ମାନ ସହ ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସମାହିତ କରାଯାଏ। ଦେବତାଙ୍କର ଏହି ମାନବୀୟ ଆଚରଣ ହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିର ପରମ୍ପରାଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିଛି।

ନବକଳେବରର ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ମାନବଜୀବନର ଏକ ଗଭୀର ସତ୍ୟ ନିହିତ ଅଛି। ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ଦେହ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ। ପରିବର୍ତ୍ତନ ହିଁ ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ। କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଅବିନଶ୍ୱର। ଭଗବଦ୍‌ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି—ଯେପରି ମଣିଷ ପୁରୁଣା ବସ୍ତ୍ର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରେ, ସେହିପରି ଆତ୍ମା ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରି ନୂତନ ଦେହ ଗ୍ରହଣ କରେ। ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ନବକଳେବର ସେହି ଶାଶ୍ୱତ ଦର୍ଶନର ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରତୀକ।

ଏହି କାରଣରୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ଭାବେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ; ସେ ଜଣେ ଜୀବନ୍ତ ସତ୍ତା। ବର୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ସ୍ନାନଯାତ୍ରା ହୁଏ, ଅସୁସ୍ଥ ହେଲେ 'ଅନସର'ରେ ବିଶ୍ରାମ ନିଅନ୍ତି, ଚିକିତ୍ସା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ପୁନର୍ବାର ନବଯୌବନ ଲାଭ କରନ୍ତି, ରଥରେ ଆରୋହଣ କରି ମାଉସୀମାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣି ଫେରି ଆସନ୍ତି। ମଣିଷ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଭୂତି ଯେପରି ତାଙ୍କ ଲୀଳାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି। ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନଙ୍କ ଏହି ଆତ୍ମୀୟ ସମ୍ପର୍କ ଭାରତୀୟ ଭକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ନିଦର୍ଶନ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ କାଠର ବିଗ୍ରହର ଆଉ ଏକ ଗଭୀର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି। କାଠ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଅଂଶ। ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଘଟିଛି। ଏହି ଭାବନା ଆମକୁ ଶିଖାଏ ଯେ, ପ୍ରକୃତିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାଇହେବ ନାହିଁ; ବରଂ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣିକାରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେବ। ଆଜିର ପରିବେଶ ସଙ୍କଟର ଯୁଗରେ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମର ଏହି ଦର୍ଶନ ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମ, ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଜୀବଜଗତ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥାଏ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ବିଶାଳ ଦୁଇଟି ନୟନକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ନାନା ଦାର୍ଶନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଛି। ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ପଲକ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ କେବେ ନିଦ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ। ସେ ସଦା ସର୍ବଦା ସମଗ୍ର ଜଗତର ମଙ୍ଗଳ ଦିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥାନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଅପଲକ ଦୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାନ—ଧନୀ କିମ୍ବା ଦରିଦ୍ର, ଉଚ୍ଚ କିମ୍ବା ନୀଚ, ନାରୀ କିମ୍ବା ପୁରୁଷ, ଭକ୍ତ କିମ୍ବା ଅଭକ୍ତ—କାହା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭେଦଭାବ ନାହିଁ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ 'ଜଗତର ନାଥ'।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱ ଆମକୁ ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। ଈଶ୍ୱର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକୃତି କିମ୍ବା ସୀମାରେ ଆବଦ୍ଧ ନୁହନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହାତ-ପାଦ, ବିଶାଳ ଗୋଲାକାର ନୟନ ଏବଂ ଅନନ୍ୟ ରୂପ ଆମକୁ ଜଣାଇଦିଏ ଯେ ପରମ ସତ୍ୟକୁ କୌଣସି ବାହ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ମାନଦଣ୍ଡରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ସେ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ରୂପାତୀତ ମଧ୍ୟ।

ଏହିପରି ଦାରୁବ୍ରହ୍ମର ଧାରଣା କେବଳ ଏକ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁ; ଏହା ଜୀବନ, ମୃତ୍ୟୁ, ପୁନର୍ଜନ୍ମ, ପ୍ରକୃତି, ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମଚୈତନ୍ୟକୁ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିଦେଇଥିବା ଏକ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଦର୍ଶନ। ଏହି ଦର୍ଶନ ହିଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କେବଳ ପୁରୀ ମନ୍ଦିରରେ ସୀମିତ ରଖିନାହିଁ; ସେ କୋଟି କୋଟି ମଣିଷଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଚିରଜାଗ୍ରତ ସର୍ବଜନୀନ ବ୍ରହ୍ମସ୍ୱରୂପରେ ବିରାଜମାନ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱର ଆଲୋଚନା ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ବିନା କେବେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ। ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟଦେବ ପୁରୀରେ ଆଗମନ କରିବା ପରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଓ ଭକ୍ତି ଏକ ନୂତନ ମାତ୍ରା ଲାଭ କରିଥିଲା। ବୈଷ୍ଣବ ସାହିତ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ, ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାମାତ୍ରେ ସେ ପ୍ରେମାବେଶରେ ଅଚେତନ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜଗନ୍ନାଥ କେବଳ ମନ୍ଦିରର ଦେବତା ନୁହେଁ; ସେ ଥିଲେ ସ୍ୱୟଂ ବୃନ୍ଦାବନର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ।

ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଅନୁଭୂତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଗୌଡ଼ୀୟ ବୈଷ୍ଣବ ଦର୍ଶନରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଏକ ନୂତନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା। ଗୌଡ଼ୀୟ ବୈଷ୍ଣବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ମତାନୁସାରେ, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଏହି ଅନନ୍ୟ ରୂପ ପଛରେ ନିହିତ ରହିଛି ଏକ ଗଭୀର ପ୍ରେମତତ୍ତ୍ୱ। ବୃନ୍ଦାବନରେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ବିରହବେଦନା, ଗୋପୀମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଲୀନ ଭାବାବେଗର ପ୍ରକାଶ ହିଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଏହି ବିସ୍ମୟକର ରୂପ ବୋଲି ସେମାନେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି।

କୁହାଯାଏ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗଭୀରତାକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରେମାବେଶରେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଯେପରି ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ହାତ ଓ ପାଦ ଦୃଷ୍ଟିର ଆଡ଼କୁ

ଚାଲିଯାଇଥିଲା, ଆଉ ଆନନ୍ଦ ଓ ବିସ୍ମୟରେ ତାଙ୍କର ନୟନ ଅସୀମ ଭାବେ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେହି ପ୍ରେମମୟ ଅବସ୍ଥାର ହିଁ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଗ୍ରହ। ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କେବଳ ପୌରାଣିକ କାହାଣୀ ନୁହେଁ; ଏହା ଭକ୍ତିଦର୍ଶନର ଏକ ଅପୂର୍ବ ରସତାତ୍ତ୍ୱିକ ବିଶ୍ଳେଷଣ।

ତେବେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କେବଳ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର ସୀମାରେ ଆବଦ୍ଧ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୌଦ୍ଧ ଏବଂ ଉପଜାତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ବିଭିନ୍ନ ଉପାଦାନ ତାଙ୍କ ଆରାଧନାରେ ଏକାକାର ହୋଇଛି। ଅନେକ ଗବେଷକଙ୍କ ମତରେ, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଆଦିରୂପ ଶବର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କାଠର ଦେବତା ଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବୈଦିକ ଓ ପୌରାଣିକ ପରମ୍ପରା ସହିତ ସେହି ଲୋକବିଶ୍ୱାସର ସମନ୍ୱୟ ଘଟିଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀତି ଦଇତାପତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଶବର ବଂଶର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ। ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ଏହା ଏକ ଅସାଧାରଣ ଉଦାହରଣ, ଯେଉଁଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରମ୍ପରା ସଂଘର୍ଷ ନୁହେଁ, ବରଂ ସମନ୍ୱୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି।

ଶାକ୍ତ ଦର୍ଶନରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ ରହିଛି। ପୁରୀର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ମା' ବିମଳାଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ବିନା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଭୋଗ ମହାପ୍ରସାଦ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୁଏ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମେ ଭୋଗ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରାଯାଏ; ପରେ ମା' ବିମଳାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନିବେଦନ କରାଯିବା ପରେ ତାହା ମହାପ୍ରସାଦର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରେ। ଏହି ପରମ୍ପରା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ପୁରୀର ଧାର୍ମିକ ସଂସ୍କୃତିରେ ବୈଷ୍ଣବ ଓ ଶାକ୍ତ—ଉଭୟ ଧାରା ସମାନ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରେ। ଏଠାରେ ଶକ୍ତି ଓ ବିଷ୍ଣୁ ପରସ୍ପରର ପରିପୂରକ।

ଶୈବ ଦର୍ଶନ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଗଭୀର ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି। ପୁରୀକୁ ଶଙ୍ଖକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏହି ପବିତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରର ରକ୍ଷକ ଭାବରେ ଭଗବାନ ଶିବ ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ବିରାଜମାନ। ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅସଂଖ୍ୟ ଶିବମନ୍ଦିର ଏହି

ପରମ୍ପରାର ଜୀବନ୍ତ ସାକ୍ଷୀ। ଅର୍ଥାତ୍ ଶୈବ, ଶାକ୍ତ ଓ ବୈଷ୍ଣବ—ଭାରତୀୟ ଧର୍ମଦର୍ଶନର ଏହି ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ଧାରା ପୁରୀରେ ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିସରରେ ମିଳିତ ହୋଇଛି।

ଅନେକ ଐତିହାସିକ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମର ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଖୋଜି ପାଆନ୍ତି। ଜଗନ୍ନାଥ, ବଳଭଦ୍ର ଓ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିକୁ କେତେକ ଗବେଷକ ବୁଦ୍ଧ, ଧର୍ମ ଓ ସଂଘର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ଯଦିଓ ଏହି ମତ ସର୍ବସ୍ୱୀକୃତ ନୁହେଁ, ତଥାପି ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ବିଭିନ୍ନ ଧାର୍ମିକ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଆପଣାଇ ନେଇଛି। ଏହି ବହୁମାତ୍ରିକ ଗ୍ରହଣଶୀଳତା ପାଇଁ ହିଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ 'ସର୍ବଧର୍ମ ସମନ୍ୱୟର ଦେବତା' ବୋଲି କୁହାଯାଏ।

ସେ କୌଣସି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ନୁହନ୍ତି; ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର। ତାଙ୍କ ରଥଯାତ୍ରାରେ ଯେପରି ରାଜା ରଥର ଦଉଡ଼ି ଟାଣନ୍ତି, ସେହିପରି ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦଉଡ଼ିକୁ ଧରି ରଥ ଟାଣନ୍ତି। ସେଠାରେ ଧନୀ-ଦରିଦ୍ର, ଉଚ୍ଚ-ନୀଚ, ଦେଶୀ-ବିଦେଶୀ—କୌଣସି ଭେଦଭାବ ନାହିଁ। ଏହି ସାମ୍ୟ ଓ ସମାନତାର ଆଦର୍ଶ ହିଁ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରାଣ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମହାପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମନ୍ୱୟର ଏକ ଅନନ୍ୟ ପ୍ରତୀକ। ଏକ ପାତ୍ର ମହାପ୍ରସାଦ ସମସ୍ତେ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ସେଠାରେ ଜାତିପାତିର କୌଣସି ଭେଦ ନାହିଁ। ଭାରତୀୟ ସମାଜରେ ଯେତେବେଳେ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣକୁ ନେଇ କଠୋର ସାମାଜିକ ବିଭାଜନ ରହିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମହାପ୍ରସାଦର ଏହି ପରମ୍ପରା ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ସାମାଜିକ ବାର୍ତ୍ତା ବହନ କରିଥିଲା।

ଆଜିର ବିଶ୍ୱରେ ଯେତେବେଳେ ଧର୍ମ, ଜାତି ଓ ପରିଚୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ବିଭାଜନର ପ୍ରବୃତ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି, ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱ ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ସହାବସ୍ଥାନ, ସମତା ଓ ମାନବିକତାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ। ତାଙ୍କର ବିଶାଳ ନୟନ ଯେପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ସ୍ନେହରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛି, ତାଙ୍କର ପ୍ରସନ୍ନ ହସ ଯେପରି ଘୋଷଣା କରୁଛି—ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ।

ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ କେବଳ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଅଧିଷ୍ଠାତା ଦେବତା ନୁହନ୍ତି; ସେ ଭାରତୀୟ ସଭ୍ୟତାର ଉଦାରତା, ସହିଷ୍ଣୁତା ଓ ସର୍ବଜନୀନ ମାନବତାର ଏକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରତୀକ। ତାଙ୍କର ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ସ୍ୱରୂପ ଆମକୁ ସ୍ମରଣ କରାଏ ଯେ, ଈଶ୍ୱର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକୃତି କିମ୍ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ନୁହନ୍ତି; ସେ ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିରେ ବିରାଜମାନ ଏକ ଚିରନ୍ତନ ପରମଚୈତନ୍ୟ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱର ଆଉ ଏକ ବିଶେଷ ଦିଗ ହେଉଛି ଏହାର ସର୍ବଜନୀନତା। ସେ ଏକାଧାରରେ ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଶାକ୍ତମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିସହଚର, ଶୈବମାନଙ୍କର ପୂଜ୍ୟ, ଆଦିବାସୀ ସଂସ୍କୃତିର ଆରାଧ୍ୟ ଏବଂ ଅସଂଖ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଆପଣାର ଠାକୁର। ଏହି ବହୁମାତ୍ରିକ ଗ୍ରହଣଶୀଳତା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ପ୍ରକୃତ ଧର୍ମ କେବେ ମଣିଷକୁ ବିଭକ୍ତ କରେ ନାହିଁ; ବରଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ରଖେ। ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କେବଳ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ସୀମାବଦ୍ଧ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ସେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ସେହି ଉଦାର ଚେତନାର ପ୍ରତୀକ, ଯେଉଁଠାରେ ନାନା ପଥ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକେ ପରମ ସତ୍ୟରେ ମିଶିଯାଏ।

ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ମହାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଗର୍ଭଗୃହ ଛାଡ଼ି ରଥାରୂଢ଼ ହୋଇ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସନ୍ତି। ଏହା ମଧ୍ୟରେ ନିହିତ ରହିଛି ଏକ ଗଭୀର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବାର୍ତ୍ତା। ଈଶ୍ୱର କେବଳ ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ତରାଳରେ ନୁହନ୍ତି; ସେ ମଣିଷର ଘରେ, ପଥରେ, ସମାଜରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୃଦୟରେ ବିରାଜମାନ। ମଣିଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ଆଗେଇ ଆସନ୍ତି। ଏହି ମହାନ ଭାବନା ହିଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟତମ ମାନବିକ ଦେବତାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଛି।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଅପଲକ ଦୁଇଟି ନୟନ ଯେପରି ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଛି। ତାଙ୍କର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଚାର ନାହିଁ, ଭେଦଭାବ ନାହିଁ; ଅଛି କେବଳ ଅସୀମ କରୁଣା ଓ ମମତା। ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ପ୍ରତୀକ, କାରଣ ତାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବାହ୍ୟ ରୂପରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଚୈତନ୍ୟରେ। ସେହି ଚୈତନ୍ୟ ହିଁ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତିଦିନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଭକ୍ତଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ଧ୍ୱନିତ ହୁଏ—"ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ।" କିନ୍ତୁ ଏହି ଜୟଧ୍ୱନି କେବଳ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଉଚ୍ଚାରଣ ନୁହେଁ; ଏହା ବିଶ୍ୱାସ, ଭକ୍ତି, ସମତା, ସହିଷ୍ଣୁତା ଏବଂ ମାନବିକତାର ଜୟଘୋଷ।

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ବିଭେଦର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠି ପରସ୍ପରକୁ ଆପଣାର ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହିଁବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ତତ୍ତ୍ୱ ସମାନ ଭାବେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ରହିବ। ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେହ କ୍ଷୟ ହୁଏ, ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, ସମୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲେ; କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ, ପ୍ରେମ ଏବଂ ଚିରନ୍ତନ ଚୈତନ୍ୟ କେବେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ। ସେହି ଅବିନଶ୍ୱର ଚୈତନ୍ୟର ନାମ ହେଉଛି ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ। ସେ କେବଳ ନୀଳାଚଳର ଅଧିପତି ନୁହନ୍ତି; ସେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ନାଥ—ଜଗତର ନାଥ, ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ।

॥ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ॥

ରଥ ଯାତ୍ରା

ସୁସ୍ମିତା ଦେ ଦାସ

ମହାଭୋଗର ଆୟୋଜନରେ

ଅନେକ ପରିବାରରେ ପିଢ଼ି ପରେ ପିଢ଼ି ଧରି ରଥଯାତ୍ରାର ପୂଜା ପାଳିତ ହୋଇଆସୁଛି। ଧୂପ, ଦୀପ, ଫୁଲ ଓ ବେଲପତ୍ର ସହିତ ଭକ୍ତିଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ଭୋଗ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଗୁରୁତ୍ୱ ପାଏ। ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ, ଭଗବାନଙ୍କୁ ନିବେଦନର ମୂଳ କଥା ଆଡ଼ମ୍ବର ନୁହେଁ, ବରଂ ଆନ୍ତରିକ ଭକ୍ତି। ସେଥିପାଇଁ ଘରର ରସୋଇଘରରେ ସହଜରେ ମିଳୁଥିବା ସାମଗ୍ରୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାତ୍ତ୍ୱିକ ଭୋଗ ହିଁ ପୂଜାର ବିଶେଷ ନିବେଦନ ହୋଇପାରେ।

www.rojkarananya.com

ତାଜା ସୁଗନ୍ଧ,
ସମୃଦ୍ଧ ସ୍ୱାଦ..
CORIANDER POWDER STANDARD GRADE
Shalimar's®
CHEF
Spices
Net Qty: 500g.
AGMARK
Coriander Powder
A PRODUCT OF INDIA
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ପଖାଳ ତୋରାଣି

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ପାଣିରେ ଭିଜାଇଥିବା ଭାତ – ୧ କପ୍

ଟକ ଦହି – ୧/୨ କପ୍

ଆମ ଅଦା – ୧ ଇଞ୍ଚ

କଡିପତ୍ର – ୧ ମୁଠା

ଗନ୍ଧରାଜ ଲେମ୍ବୁ ପତ୍ର – ୨–୩ଟି

କାଗଜି କିମ୍ବା ଗନ୍ଧରାଜ ଲେମ୍ବୁ – ୧ଟି

ଭଜା ଜିରା ଗୁଣ୍ଡ – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଲୁଣ – ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ

କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା – ୨–୩ଟି

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ଭାତକୁ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ଫର୍ମେଣ୍ଟ ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ପରେ ଭାତକୁ ପାଣି ସହ ଭଲଭାବେ ଚକଟି କେବଳ ଭାତର ପାଣି (ତୋରାଣି)କୁ ଛାଣି ଅଲଗା କରନ୍ତୁ।

ଆମ ଅଦା, କଡିପତ୍ର, ଗନ୍ଧରାଜ ଲେମ୍ବୁ ପତ୍ର ଓ କଞ୍ଚା ଲଙ୍କାକୁ ଏକାସାଥିରେ ଭଲଭାବେ ଛେଚି ନିଅନ୍ତୁ। ଏବେ ତୋରାଣିରେ ଟକ ଦହି, ଛେଚା ମିଶ୍ରଣ, ଭଜା ଜିରା ଗୁଣ୍ଡ, ଲୁଣ ଓ ଲେମ୍ବୁର ଚକତି ଦେଇ ଭଲଭାବେ ମିଶାନ୍ତୁ। ଇଚ୍ଛା କଲେ ଆଉ କିଛି କଡିପତ୍ର ଓ ଲେମ୍ବୁ ପତ୍ର ଯୋଗ କରିପାରିବେ। ଶେଷରେ ମାଟିର କିମ୍ବା କାଚର ଗ୍ଲାସରେ ଥଣ୍ଡା ଥଣ୍ଡା ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ସାବୁଦାନା ଖିଚୁଡ଼ି

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ବଡ଼ ଦାନାର ସାବୁଦାନା – ୧ କପ୍ (ପ୍ରାୟ ୨୫୦ ଗ୍ରାମ)

କଞ୍ଚା ଚିନାବାଦାମ – ୧/୪ କପ୍

ବଡ଼ ଆଳୁ – ୧ଟି (ଛୋଟ ଛୋଟ ଟୁକୁଡ଼ା)

ଫୁଲକୋବି – ୧/୨ କପ୍ (ଛୋଟ କଟା, ଇଚ୍ଛାଧୀନ)

ସୋରିଷ ତେଲ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଗୋଟା ଜିରା – ୧ ଚା ଚମଚ

ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା – ୨ଟି

କଡିପତ୍ର – ୮–୧୦ଟି (ଇଚ୍ଛାଧୀନ)

କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା – ୧ଟି (କଟା)

ଲୁଣ – ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ

ହଳଦୀ – ଏକ ଚିମୁଟି (ଇଚ୍ଛାଧୀନ)

ଘିଅ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ସାବୁଦାନାକୁ ୨–୩ ଥର ଭଲଭାବେ ଧୋଇ ନିଅନ୍ତୁ। ପରେ ଅଳ୍ପ ପାଣିରେ ୪–୫ ଘଣ୍ଟା ଭିଜାଇ ରଖନ୍ତୁ।

କଡ଼ାଇରେ ତେଲ ଗରମ କରି ଚିନାବାଦାମକୁ ଭାଜି ଅଲଗା କରି ରଖନ୍ତୁ। ସେହି ତେଲରେ ଗୋଟା ଜିରା, ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା ଓ କଡିପତ୍ରର ଫୋଡ଼ଣ ଦିଅନ୍ତୁ। ପରେ ଆଳୁ, ଫୁଲକୋବି, ଲୁଣ ଓ ସାମାନ୍ୟ ହଳଦୀ ଦେଇ ତାଙ୍କି ନରମ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାନ୍ଧନ୍ତୁ।

ଏବେ କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା ଓ ଭଜା ଚିନାବାଦାମ ମିଶାଇ ଭିଜା ସାବୁଦାନା ଦିଅନ୍ତୁ। ହାଲୁକା ହାତରେ ମିଶାଇ ୨–୩ ମିନିଟ ରାନ୍ଧନ୍ତୁ। ସାବୁଦାନା ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୋଇଗଲେ ଘିଅ ମିଶାଇ ଆଞ୍ଚ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ।

ଝରଝରା ସାବୁଦାନା ଖିଚୁଡ଼ି କିମ୍ବା ସାବୁଦାନା ପୁଲାଉ ଗରମ ଗରମ ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛିଟାରେ
ସ୍ୱାଦର ଯାଦୁ!
Shalimar's®
एगमार्क
CHEF
Spices
Chat
Masala
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ବାସନ୍ତୀ ପୁଲାଉ

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ଗୋବିନ୍ଦଭୋଗ ଚାଉଳ – ୨ କପ୍

ଘିଅ – ୪ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଅଦା ବଟା – ୧ ଚା ଚମଚ

ତେଜପତ୍ର – ୨ଟି

ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା – ୨ଟି

ଗୋଟା ଗରମ ମସଲା (୧ ଇଞ୍ଚ ଦାଲଚିନି, ୩ଟି ଗୁଜୁରାତି, ୪ଟି ଲବଙ୍ଗ)

କାଜୁ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

କିସମିସ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଚିନି – ୪–୫ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ (ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ)

ହଳଦୀ – ୧/୪ ଚା ଚମଚ

ଲୁଣ – ୧ ଚା ଚମଚ (ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ)

ଗରମ ପାଣି – ୪ କପ୍

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ଚାଉଳକୁ ୫–୬ ଥର ଧୋଇ ପାଣି ଝରାଇ ନିଅନ୍ତୁ। ଏଥିରେ ଅଦା ବଟା ଓ ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ ଘିଅ ମିଶାଇ ୧୫ ମିନିଟ ପାଇଁ ରଖି ଦିଅନ୍ତୁ।

କଡ଼ାଇରେ ବାକି ଘିଅ ଗରମ କରି ଗୋଟା ଗରମ ମସଲା, ତେଜପତ୍ର ଓ ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କାର ଫୋଡ଼ଣ ଦିଅନ୍ତୁ। ପରେ କାଜୁ ଓ କିସମିସକୁ ହାଲୁକା ଭାବେ ଭାଜି, ମସଲା ମଖା ଚାଉଳ ଦେଇ କମ୍ ଆଞ୍ଚରେ ୬–୭ ମିନିଟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଭାଜନ୍ତୁ।

ଏବେ ଲୁଣ, ଚିନି ଓ ହଳଦୀ ମିଶାଇ ପରିମାଣମତେ ଗରମ ପାଣି ଦିଅନ୍ତୁ। ଢାଙ୍କି ୧୦–୧୫ ମିନିଟ ରାନ୍ଧନ୍ତୁ। ଚାଉଳ ସିଝିଗଲେ ଆଞ୍ଚ ବନ୍ଦ କରି ଆହୁରି ୩୦ ମିନିଟ ଢାଙ୍କି ରଖନ୍ତୁ। ପରେ ଗରମ ଗରମ ବାସନ୍ତୀ ପୁଲାଉ ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ଭୋଗର ଖିଚୁଡ଼ି

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ଗୋବିନ୍ଦଭୋଗ ଚାଉଳ – ୧ କପ୍

ମୁଗ ଡାଲି – ୧ କପ୍

ସାଧା ତେଲ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଗାଈ ଘିଅ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଅଦା ବଟା – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଜିରା ବଟା – ୧ ଚା ଚମଚ

ଲୁଣ – ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ

ହଳଦୀ ଗୁଣ୍ଡ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ଚିରା କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା – ୨–୩ଟି

ଚିନି – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଜାଇଫଳ–ଜାଇତ୍ରୀ ଗୁଣ୍ଡ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ଏଲାଚ ବଟା – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

କୋରା ନଡ଼ିଆ – ୧/୪ କପ୍

ତେଜପତ୍ର – ୨ଟି

ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା – ୨ଟି

ଧଳା ଜିରା – ୧ ଚା ଚମଚ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ଗୋବିନ୍ଦଭୋଗ ଚାଉଳ ଓ ମୁଗ ଡାଲିକୁ ଧୋଇ ଏକାସାଙ୍ଗେ ଲୁଣ ଓ ହଳଦୀ ଦେଇ ସିଝାଇ ନିଅନ୍ତୁ। କଡ଼ାଇରେ ତେଲ ଓ ଘିଅ ଗରମ କରି ତେଜପତ୍ର, ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା ଓ ଧଳା ଜିରାର ଫୋଡ଼ଣ ଦିଅନ୍ତୁ। ପରେ ଅଦା ବଟା ଓ ଜିରା ବଟା କଷି, କୋରା ନଡ଼ିଆ ଓ ଏଲାଚ ବଟା ଦେଇ ହାଲୁକା ଭାବେ ଭାଜନ୍ତୁ।

ଏବେ ସିଝା ଖିଚୁଡ଼ିକୁ ମିଶାଇ ଚିନି, ଜାଇଫଳ–ଜାଇତ୍ରୀ ଗୁଣ୍ଡ ଓ ଗାଈ ଘିଅ ଛିଞ୍ଚି ଭଲଭାବେ ମିଶାନ୍ତୁ। କିଛି ମିନିଟ ଦମରେ ରଖନ୍ତୁ। ଶେଷରେ ଗରମ ଗରମ ଲାବଡ଼ା ସହ ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ
ଶୁଦ୍ଧତାର
ସୁନାଲି ସ୍ପର୍ଶ!
Shalimar's®
CHEF
Spices
AGMARK
Turmeric Powder
Shalimar's®
www.shalimars.com
FOLLOW US ON

ଭୁନା ଖେିଚୁଡ଼ି

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ଗୋବିନ୍ଦଭୋଗ ଚାଉଳ – ୫୦୦ ଗ୍ରାମ

ସୋନା ମୁଗ ଡାଲି – ୫୦୦ ଗ୍ରାମ

ଘିଅ – ୩୨୦ ଗ୍ରାମ
(୫୦ ଗ୍ରାମ + ୨୭୦ ଗ୍ରାମ)

କାଜୁ – ୧/୨ କପ୍

କିସମିସ – ୧/୪ କପ୍

ଶୁଖିଲା ଲାଲ ଲଙ୍କା – ୨ଟି

ଏଲାଚ – ୪ଟି

ଦାଲଚିନି – ୨ ଇଞ୍ଚ

ଲବଙ୍ଗ – ୫–୬ଟି

ତେଜପତ୍ର – ୨ଟି

ଜିରା – ୧ ଚା ଚମଚ

ଅଦା ବଟା – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା ବଟା – ୧ ଚା ଚମଚ

କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା – ୪–୫ଟି (ଚିରା)

ହଳଦୀ ଗୁଣ୍ଡ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ଗରମ ମସଲା ଗୁଣ୍ଡ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ଲୁଣ – ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ

ଚିନି – ୪–୫ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ
(ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ)

ଗରମ ପାଣି – ପରିମାଣମତେ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ସୋନା ମୁଗ ଡାଲିକୁ ମଧ୍ୟମ ଆଞ୍ଚରେ ପ୍ରାୟ ୧୫ ମିନିଟ ଶୁଖିଲା ଭାବରେ ଭାଜନ୍ତୁ। ପରେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ପାଣିରେ ଧୋଇ ଛାଣି ଶୁଖାଇ ରଖନ୍ତୁ।
କଡ଼ାଇରେ ୫୦ ଗ୍ରାମ ଘିଅ ଗରମ କରି କାଜୁ ଓ କିସମିସକୁ ଭାଜି ଅଲଗା କରନ୍ତୁ। ସେହି କଡ଼ାଇରେ ବାକି ଘିଅ ଗରମ କରି ଶୁଖିଲା ଲାଲ ଲଙ୍କା, ଏଲାଚ, ଦାଲଚିନି, ଲବଙ୍ଗ, ତେଜପତ୍ର ଓ ଜିରାର ଫୋଡ଼ଣ ଦିଅନ୍ତୁ।
ଏବେ ଅଦା ବଟା ଓ କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା ବଟା କଷି, ଧୋଇ ପାଣି ଝରାଇଥିବା ଗୋବିନ୍ଦଭୋଗ ଚାଉଳ ଦେଇ ପ୍ରାୟ ୧୫ ମିନିଟ ଭାଜନ୍ତୁ। ପରେ ଭଜା ମୁଗ ଡାଲି, ହଳଦୀ ଓ ଗରମ ମସଲା ଗୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଆଉ ୫ ମିନିଟ ଭାଜନ୍ତୁ।
ତା'ପରେ ଗରମ ପାଣି, ଲୁଣ ଓ ଅଳ୍ପ ଚିନି ଦେଇ ଢାଙ୍କି ୮ ମିନିଟ ରାନ୍ଧନ୍ତୁ। ଖେିଚୁଡ଼ି ପ୍ରାୟ ୮୦% ସିଝିଗଲେ ଭଜା କାଜୁ, କିସମିସ, ଚିରା କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା ଓ ବାକି ଚିନି ଦେଇ ହାଲୁକା ଭାବେ ମିଶାନ୍ତୁ। ପୁଣି ୬ ମିନିଟ ଢାଙ୍କି ରାନ୍ଧନ୍ତୁ।
ଶେଷରେ ସ୍ୱାଦ ଯାଞ୍ଚ କରି ଆଞ୍ଚ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଅତି କମରେ ୨ ଘଣ୍ଟା ଢାଙ୍କି ରଖି ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

କଡ଼ାଇଶୁଁଟି କଚୋରୀ

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ମଇଦା – ୨ କପ୍

ସାଧା ତେଲ କିମ୍ବା ଘିଅ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଲୁଣ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ହାଲୁକା ଗରମ ପାଣି – ପରିମାଣମତେ

କଡ଼ାଇଶୁଁଟି (ସବୁଜ ମଟର) – ୧ କପ୍

ଅଦା – ୧ ଚା ଚମଚ

କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା – ୨–୩ଟି

ଭଜା ଜିରା ଗୁଣ୍ଡ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ଭଜା ମୌରୀ ଗୁଣ୍ଡ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ହିଙ୍ଗୁ – ୧ ଚିମୁଟି

ଚିନି – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

ଲୁଣ – ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ

ସାଧା ତେଲ – ଛାଣିବା ପାଇଁ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ମଇଦା, ଲୁଣ ଓ ଘିଅ/ତେଲର ମୋୟନ ଭଲଭାବେ ମିଶାଇ ହାଲୁକା ଗରମ ପାଣିରେ ନରମ ମଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ଏହାକୁ ଢାଙ୍କି ୨୦–୩୦ ମିନିଟ ବିଶ୍ରାମ ଦିଅନ୍ତୁ।

କଡ଼ାଇଶୁଁଟି, ଅଦା ଓ କଞ୍ଚା ଲଙ୍କାକୁ ଏକାସାଙ୍ଗେ ବାଟି ନିଅନ୍ତୁ।

କଡ଼ାଇରେ ସାମାନ୍ୟ ତେଲ ଗରମ କରି ହିଙ୍ଗୁର ଫୋଡ଼ଣ ଦିଅନ୍ତୁ। ପରେ କଡ଼ାଇଶୁଁଟି ବଟା, ଲୁଣ, ଚିନି, ଭଜା ଜିରା ଗୁଣ୍ଡ ଓ ଭଜା ମୌରୀ ଗୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଭଲଭାବେ କଷି ଶୁଖିଲା ପୁର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ।

ମଣ୍ଡର ଛୋଟ ଛୋଟ ଲେଚି କାଟି ପୁର ଭରି ମୁହଁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ହାଲୁକା ଭାବରେ ବେଲନ୍ତୁ। ଗରମ ତେଲରେ ମଧ୍ୟମ ଆଞ୍ଚରେ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱ ସୁନାଲି ରଙ୍ଗ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଣନ୍ତୁ।

ଗରମ ଗରମ ଆଳୁ ଦମ, ଛୋଲା ଡାଲି କିମ୍ବା ଟକ-ମିଠା ଚଟଣୀ ସହ ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ମାଲପୁଆ

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ମଇଦା – ୧ କପ୍

ସୁଜି – ୧ କପ୍

ଚିନି – ୧/୨ କପ୍

ଦୁଧ – ୨ କପ୍ (ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ)

ମୌରୀ – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ସାଧା ତେଲ – ୨ କପ୍

ରସ ପାଇଁ:

ଚିନି – ୧ କପ୍

ପାଣି – ୧/୩ କପ୍

ଏଲାଚ – ୪ଟି

ଲେମ୍ବୁ ରସ – କିଛି ବୁନ୍ଦ (ଇଚ୍ଛାଧୀନ)

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ମଇଦା, ସୁଜି ଓ ଚିନିକୁ ଏକାସାଙ୍ଗେ ମିଶାଇ ଦୁଧ ଦେଇ ମଧ୍ୟମ ଘନତାର ଏକ ବାଟର (ଘୋଳ) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ଏହାକୁ ଭଲଭାବେ ଫେଟି ୧ ଘଣ୍ଟା ଢାଙ୍କି ରଖନ୍ତୁ।

ଶୁଖିଲା କଡ଼ାଇରେ ମୌରୀକୁ ହାଲୁକା ଭାବେ ଭାଜି ଅଧା ଭାଙ୍ଗି ବାଟରରେ ମିଶାନ୍ତୁ। ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଆଉ କିଛି ଦୁଧ ଦେଇ ଘନତା ଠିକ୍ କରି ପୁଣିଥରେ ଭଲଭାବେ ଫେଟନ୍ତୁ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ପାତ୍ରରେ ଚିନି, ପାଣି ଓ ଏଲାଚ ଦେଇ ହାଲୁକା ଚିପ୍‌ଚିପା ରସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ଇଚ୍ଛା କଲେ ଶେଷରେ କିଛି ବୁନ୍ଦ ଲେମ୍ବୁ ରସ ଦେଇପାରିବେ।

କଡ଼ାଇରେ ତେଲ ଗରମ କରି ଗୋଟିଏ ହାତା କରି ବାଟର ଢାଳନ୍ତୁ ଏବଂ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱ ସୁନାଲି ରଙ୍ଗ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଣନ୍ତୁ। ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ମାଲପୁଆକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରସରେ ୨–୩ ମିନିଟ ଭିଜାଇ ରଖନ୍ତୁ। ପରେ ଉଠାଇ ଅତିରିକ୍ତ ରସ ଝରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ।

ନରମ, ତୁଳତୁଳେ ଓ ରସାଳ ମାଲପୁଆକୁ ଗରମ କିମ୍ବା ଥଣ୍ଡା,

ଖଜା

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ମଣ୍ଡ ପାଇଁ:

ମଇଦା – ୨ କପ୍

ଘିଅ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଲୁଣ – ୧ ଚିମୁଟି

ପାଣି – ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ

ଲେୟର ପାଇଁ:

କର୍ନଫ୍ଲୋର କିମ୍ବା ମଇଦା – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ଘିଅ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ସିରା ପାଇଁ:

ଚିନି – ୧ କପ୍

ପାଣି – ୧/୨ କପ୍

ଏଲାଚ – ୨–୩ଟି

ଲେମ୍ବୁ ରସ – ୧ ଚା ଚମଚ

ଛାଣିବା ପାଇଁ:

ସାଧା ତେଲ କିମ୍ବା ଘିଅ – ପରିମାଣମତେ
ଘିଅ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ମଇଦା, ଲୁଣ ଓ ଘିଅକୁ ଭଲଭାବେ ମିଶାଇ ପାଣି ଦେଇ ଏକ ଟାଣ ମଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ଏହାକୁ ଢାଙ୍କି ୨୦–୩୦ ମିନିଟ ବିଶ୍ରାମ ଦିଅନ୍ତୁ।
ମଣ୍ଡକୁ ୩ ଭାଗ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ପତଳା ରୁଟି ପରି ବେଲନ୍ତୁ। କର୍ନଫ୍ଲୋର (କିମ୍ବା ମଇଦା) ଓ ଘିଅ ମିଶାଇ ଏକ ପେଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୁଟି ଉପରେ ଲଗାନ୍ତୁ। ଏବେ ଗୋଟିଏ ଉପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରଖି ଭଲଭାବେ ରୋଲ୍ କରନ୍ତୁ।
ରୋଲ୍‌ଟିକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଟୁକୁଡ଼ାରେ କାଟି ହାଲୁକା ଭାବେ ବେଲନ୍ତୁ। ଗରମ ତେଲରେ ମଧ୍ୟମ ଆଞ୍ଚରେ ସୁନାଲି ରଙ୍ଗ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଣନ୍ତୁ।
ଅନ୍ୟପଟେ ଚିନି, ପାଣି ଓ ଏଲାଚ ଦେଇ ଏକ-ତାରର ହାଲୁକା ସିରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ଶେଷରେ ଲେମ୍ବୁ ରସ ମିଶାନ୍ତୁ।
ଭଜା ଖଜାକୁ ୧–୨ ମିନିଟ ଗରମ ସିରାରେ ବୁଡ଼ାଇ ରଖି ପରେ ବାହାର କରି ଥଣ୍ଡା କରନ୍ତୁ। ଇଚ୍ଛା କଲେ ଉପରେ କାଜୁ କୁଟି କିମ୍ବା କେଶର ଛିଞ୍ଚି ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ରସଗୋଲା

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ଦୁଧ – ୧ ଲିଟର

ଲେମ୍ବୁ ରସ କିମ୍ବା ଭିନେଗାର – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ (ପାଣିରେ ମିଶାଇ)

ମଇଦା କିମ୍ବା ସୁଜି – ୧/୨ ଚା ଚମଚ (ଇଚ୍ଛାଧୀନ)

ଚିନି – ୨ କପ୍

ପାଣି – ୫ କପ୍

ଛୋଟ ଏଲାଚ – ୨ଟି

ଗୋଲାପ ଜଳ – କିଛି ବୁନ୍ଦ (ଇଚ୍ଛାଧୀନ)

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ଦୁଧ ଫୁଟି ଆସିଲେ ସେଥିରେ ଲେମ୍ବୁ ରସ କିମ୍ବା ଭିନେଗାର ଦେଇ ଛେନା କାଟନ୍ତୁ। ପରେ ଥଣ୍ଡା ପାଣିରେ ଛେନାକୁ ଧୋଇ ଏକ ସଫା କପଡ଼ାରେ ବାନ୍ଧି ୩୦–୪୫ ମିନିଟ ଝୁଲାଇ ରଖନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅତିରିକ୍ତ ପାଣି ବାହାରିଯିବ।

ଛେନାକୁ ୮–୧୦ ମିନିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲଭାବେ ଚକଟି ମସୃଣ କରନ୍ତୁ। ଇଚ୍ଛା କଲେ ସାମାନ୍ୟ ମଇଦା କିମ୍ବା ସୁଜି ମିଶାଇ ଛୋଟ ଛୋଟ ଫାଟ ନଥିବା ଗୋଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ।

ଅନ୍ୟପଟେ ଚିନି ଓ ପାଣି ଫୁଟାଇ ପତଳା ସିରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ସିରା ଭଲଭାବେ ଫୁଟିଲେ ଛେନାର ଗୋଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଇ ଢାଙ୍କି ମଧ୍ୟମରୁ ଉଚ୍ଚ ଆଞ୍ଚରେ ୧୫–୧୮ ମିନିଟ ରାନ୍ଧନ୍ତୁ।

ରସଗୋଲା ଫୁଲି ଦୁଇଗୁଣ ହୋଇଗଲେ ଆଞ୍ଚ ବନ୍ଦ କରି ସିରା ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ଇଚ୍ଛା କଲେ ଶେଷରେ ଏଲାଚ କିମ୍ବା କିଛି ବୁନ୍ଦ ଗୋଲାପ ଜଳ ମିଶାଇ ଥଣ୍ଡା ଥଣ୍ଡା ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ମିଠା ଦହି

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ଦୁଧ – ୧ ଲିଟର

ଚିନି – ୧/୨ କପ୍ (କିମ୍ବା ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ)

ଟକ ଦହି – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ପାଣି – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ଦୁଧକୁ ଫୁଟାଇ ପ୍ରାୟ ୨୦–୨୫% ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମାଇ ନିଅନ୍ତୁ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ପାତ୍ରରେ ଚିନି ଓ ସାମାନ୍ୟ ପାଣି ଦେଇ ହାଲୁକା ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର କ୍ୟାରାମେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ। ଏହି କ୍ୟାରାମେଲକୁ ଗରମ ଦୁଧରେ ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ।

ଦୁଧ କୁସୁମ ଗରମ (ପ୍ରାୟ ୪୦–୪୫° ସେଲସିଅସ୍) ହେଲେ ଟକ ଦହିକୁ ଭଲଭାବେ ମିଶାଇ ମାଟିର ଭାଣ୍ଡ କିମ୍ବା ପାତ୍ରରେ ଢାଳନ୍ତୁ।

ପାତ୍ରକୁ ଢାଙ୍କି ୬–୮ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଷ୍ମ ସ୍ଥାନରେ ନ ହଲାଇ ରଖନ୍ତୁ। ଦହି ଭଲଭାବେ ଜମିଗଲେ ୨–୩ ଘଣ୍ଟା ଫ୍ରିଜରେ ରଖି ଥଣ୍ଡା ଥଣ୍ଡା ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।

ଆମ୍ବ ଓ ମଖାନା ରାବଡ଼ି

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ମଖାନା – ୨ କପ୍

ପାକା ଆମ୍ବର ପଲ୍ପ – ୧ କପ୍

ଦୁଧ – ୧ ଲିଟର

ଚିନି – ୧/୨ କପ୍
(ସ୍ୱାଦଅନୁସାରେ)

ଘିଅ – ୧ ଚା ଚମଚ

ଏଲାଚ ଗୁଣ୍ଡ – ୧/୨ ଚା ଚମଚ

କାଜୁ କୁଚି – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

ପେସ୍ତା କୁଚି – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

କିସମିସ – ୧ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

କଡ଼ାଇରେ ଘିଅ ଗରମ କରି ମଖାନାକୁ ୩–୪ ମିନିଟ ହାଲୁକା ଭାବରେ ଭାଜନ୍ତୁ।
ଦୁଧକୁ ଫୁଟାଇ କିଛିଟା ଘନ କରନ୍ତୁ। ପରେ ସେଥିରେ ଭଜା ମଖାନା ଦେଇ ୮–୧୦ ମିନିଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫୁଟାନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ମଖାନା ନରମ ହୋଇଯିବ।
ଏବେ ଚିନି, ଏଲାଚ ଗୁଣ୍ଡ, କାଜୁ କୁଚି, ପେସ୍ତା କୁଚି ଓ କିସମିସ ମିଶାଇ ଆଉ ୨–୩ ମିନିଟ ରାନ୍ଧନ୍ତୁ।
ଆଞ୍ଚ ବନ୍ଦ କରି କ୍ଷୀରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ପରେ ପାକା ଆମ୍ବର ପଲ୍ପ ମିଶାଇ ଭଲଭାବେ ନଡ଼ନ୍ତୁ।
ଥଣ୍ଡା କରି ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ। ଇଚ୍ଛା କଲେ ଉପରେ ଆମ୍ବ ଟୁକୁଡ଼ା ଓ ପେସ୍ତା କୁଚି ଛିଞ୍ଚି ସଜାଇ ପରିବେଷଣ କରିପାରିବେ।

ଗୁଡ଼ର ପାୟସ

କ'ଣ କ'ଣ ଲାଗିବ

ଗୋବିନ୍ଦଭୋଗ ଚାଉଳ – ୧/୨ କପ୍

ଦୁଧ – ୧-୨ ଲିଟର

ଖଜୁରୀ ଗୁଡ଼ – ୨୦୦–୨୫୦ ଗ୍ରାମ

ତେଜପତ୍ର – ୧ଟି

ଏଲାଚ – ୩–୪ଟି

ଘିଅ – ୧ ଚା ଚମଚ

କାଜୁ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

କିସମିସ – ୨ ଟେବୁଲ୍ ଚମଚ

କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ

ଦୁଧକୁ ଫୁଟାଇ କିଛିଟା ଘନ କରନ୍ତୁ। ପରେ ଧୋଇଥିବା ଗୋବିନ୍ଦଭୋଗ ଚାଉଳ ଦେଇ କମ୍ ଆଞ୍ଚରେ ଚାଉଳ ନରମ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାନ୍ଧନ୍ତୁ।

ଚାଉଳ ସିଝିଗଲେ ଆଞ୍ଚ ବନ୍ଦ କରି ଦୁଧକୁ ସାମାନ୍ୟ ଥଣ୍ଡା ହେବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ଏବେ ଖଜୁରୀ ଗୁଡ଼ ମିଶାଇ ଗୁଡ଼ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଳିଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲଭାବେ ନଡ଼ନ୍ତୁ।

ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଆଞ୍ଚରେ ୧–୨ ମିନିଟ ଗରମ କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ବେଶି ଫୁଟାନ୍ତୁ ନାହିଁ, ନହେଲେ ଦୁଧ ଫାଟିଯାଇପାରେ।

ଶେଷରେ ଏଲାଚ, ଘିଅ, ଭଜା କାଜୁ ଓ କିସମିସ ମିଶାଇ ଗରମ କିମ୍ବା ଥଣ୍ଡା ପରିବେଷଣ କରନ୍ତୁ।